

تغییرات سطح پلاسمایی پراکسیداسیون لیپید و فعالیت آنزیم های سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز گلبول قرمز خون های ذخیره

چکیده

زمینه و هدف: قرار گرفتن گلبولهای قرمز در معرض رادیکالهای آزاد منجر به پراکسیداسیون لیپید و همولیز گلبولهای قرمز و تخریب هموگلوبین می گردد. مطالعه حاضر برای بررسی تغییرات سطح پلاسمایی پراکسیداسیون لیپید و فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز گلبول قرمز خونهای ذخیره طراحی شده، تا تغییرات کمی و مدت زمان مفید نگهداری و ذخیره خون در آن تعیین گردد.

روش بررسی: خون تام از ۱۰ اهدا کننده خون تهیه شد. تعداد گلبولهای قرمز خون شمرده شد. سطح پلاسمایی پتاسیم و فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز برای تعیین میزان همولیز تعیین گردید. سطح پلاسمایی مالون دی الدنید و فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز گلبول قرمز برای تعیین پراکسیداسیون لیپید و فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان در روزهای ۰، ۱-، ۳-، ۵-، ۷-، ۹-، ۱۱-، ۱۳-، ۱۵-، ۱۷-، ۱۹-، ۲۱-، ۲۳-، ۲۵-، ۲۷-، ۲۹-، ۳۱-، ۳۳- اندازه گیری شد.

یافته ها: سطح پلاسمایی مالون دی الدنید، پتاسیم و فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز با توجه به روزهای ذخیره، افزایش یافته، در حالی که فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز، گلوکاتایون پراکسیداز گلبول قرمز و تعداد گلبولهای قرمز و تعداد گلبولهای قرمز خون کاهش نشان داده است. تغییرات مالون دی الدنید، پتاسیم و فعالیت آنزیمهای لاکتات دهیدروژناز و سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز گلبول قرمز و تعداد گلبولهای قرمز خون برترتیب از این قرار می باشد: سطح پلاسمایی مالون دی الدنید، پتاسیم و فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز به طور معنی داری برترتیب در روزهای ۹ و ۵ افزایش یافته، در حالی که فعالیت آنزیمهای گلوکاتایون پراکسیداز گلبول قرمز، سوپراکسید دیسموتاز و تعداد گلبولهای قرمز خون برترتیب در روزهای ۱۰، ۷ و ۲۹ کاهش نشان داده است.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان می دهد که افزایش سطح مالون دی الدنید و کاهش فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز می تواند منجر به شروع همولیز گلبولهای قرمز بشود. بنابراین اندازه گیری این فاکتورها قبل از ذخیره سازی خونها می تواند مفید باشد.

واژه های کلیدی: پراکسیداسیون لیپید، سوپراکسید دیسموتاز، گلوکاتایون پراکسیداز

عبدالجلال مرجانی

دانشیار گروه بیوشیمی و بیوفیزیک
مرکز تحقیقات بیوشیمی و تغذیه دانشکده پزشکی گرگان

آزاد رضا منصوریان

دانشیار گروه بیوشیمی و بیوفیزیک
دانشکده پزشکی گرگان

حمید رضا جوشقانی

استادیار گروه علوم آزمایشگاهی
آموزشکده پیراپزشکی گرگان

کیومرث حیدری

کارشناس پرستاری دانشکده پرستاری
و مامایی بویه گرگان

عبدالجلیل ساریخانی

کاردان علوم آزمایشگاهی معاونت پژوهشی
دانشگاه علوم پزشکی گلستان

نویسنده مسئول: عبدالجلال مرجانی

تلفن: ۰۱۷۱-۴۴۲۱۶۵۱

پست الکترونیک: abdojalal@yahoo.com

آدرس: گرگان، بلوار هیرکان، ابتدای جاده شصت کلاته

، مجموعه فلسفی - دانشکده پزشکی

وصول مقاله: ۸۶/۲/۲۳

اصلاح نهایی: ۸۶/۴/۳۰

پذیرش مقاله: ۸۶/۵/۳

اشباع نشده اسیدهای چرب موجود در غشاء سلولها مانند اسید لینولئیک و اسید لینولنیک می شود و در صورت شروع پراکسیداسیون به طور زنجیروار ادامه پیدا کرده ، تخریب سلولی را ایجاد می کند. بنابراین یک مشخصه قابل اطمینان برای تعیین میزان پراکسیداسیون لیپیدها به شمار می رود (۸-۹) رادیکالهای آزاد از طریق ترکیب با آنتی اکسیدانها از بدن حذف می شوند. از آنتی اکسیدانهای مهم می توان سوپراکسید دیسموتاز، گلوتاتیون پراکسیداز، کاتالاز، اسید اوریک، آلبومین و بیلی روبین را نام برد (۱۰).

در باره نگهداری و استفاده از خونهای ذخیره بدون تغییر عوامل بیوشیمیایی موجود در آن، به مدت طولانی تحقیقات کمی اجرا شده است. در سال ۱۹۴۷ برای نگهداری خون ذخیره از ترکیب اسید - سیترات - دکستروز استفاده شد (۱۱-۱۲). در سالهای ۱۹۵۷ و ۱۹۶۰ به ترتیب از نگهدارندهای ذخیره خون، ترکیبات سیترات - فسفات - دکستروز و سیترات - فسفات - آدنین استفاده شد که در سال ۱۹۷۸ با افزودن گلوکز به ترکیب نهایی ، ترکیب CPD-1 به دست آمد و مدت نگهداری و ذخیره خون به ۳۵ روز و با افزودن مانیتول به ۴۲ روز رسید (۱۳). از طرف دیگر بعضی از محققان درباره دلایل کاهش عمر گلبولهای قرمز و وضعیت آنتی اکسیدانها مطالعاتی کرده اند. این مطالعات در خونهای ذخیره و نگهداری شده، تغییراتی در سطح رادیکالهای آزاد و آنتی اکسیدانها نشان داده اند (۱۴). در خونهای ذخیره اهدایی عوامل زیادی موجود می باشند که به ظرفیت بالای آنتی اکسیدانی نیاز مند است. بنابراین می توان فهمید که رادیکالهای آزاد چگونه گلبولهای قرمز را تخریب می کنند. این مساله از راههای مختلف قابل نمایش است. میزان ترشح پتاسیم و لاکتات دهیدروژناز از گلبولهای قرمز به داخل پلازما یکی از نشانه های مهم تحریک اکسیداسیونی غشاء گلبولهای قرمز خون می باشد که نشانه پراکسیداسیون لیپید سلولها می باشد (۱۵). در عین حال فعالیت مناسب آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز (SOD) و گلوتاتیون پراکسیداز (GPX) از عوامل محافظت سلولهای خونی علیه تحریکهای اکسیداسیونی به شمار می رود (۱۶). جلوگیری از تغییرات فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان و جلوگیری از پراکسیداسیون لیپیدها در خونهای ذخیره در روزهای مختلف ذخیره خون، از عوامل مهم کنترل فعالیتهای آنزیمی فوق می باشد. هدف از این

لیپیدهای غشا سلولی از اهداف اصلی رادیکالهای آزاد برای تخریب سلولی به شمار می روند. گلبولهای قرمز خون مناسب ترین بافت برای مطالعات اکسیدان ها در تخریب و اکسیداسیون پروتئینها و لیپیدها به شمار می روند. رادیکالهای آزاد به طور دائم با واکنش اتو اکسیداسیون (auto-oxidation) توسط هموگلوبین در گلبولهای قرمز خون تولید می شود. (۲۰۱).

ممکن است ، قرار گرفتن گلبولهای قرمز در معرض رادیکالهای آزاد ، منجر به پراکسیداسیون لیپید و همولیز گلبولهای قرمز و تخریب هموگلوبین گردد. متابولیسم آنتی اکسیدانی گلبولهای قرمز برای این سلولها بسیار حیاتی می باشد. پراکسیداسیون لیپید یکی از دلایل ضایعه و مرگ سلولی به شمار می رود. مقادیر پراکسیداسیون لیپید در بعضی از بیماریها افزایش نشان می دهد، به طوری که در بیماریهایی مثل تالاسمی ماژور، فقدان گلوکز - ۶ - فسفات دهیدروژناز و انواع کم خونی همراه با اتواکسیداسیون، افزایش پراکسیداسیون لیپید مشاهده شده است (۳). علاوه بر این پراکسیداسیون لیپید در موقع پیر شدن گلبولهای قرمز افزایش نشان داده است. تولید رادیکالهای آزاد در خونهای ذخیره دارای مکانیسم پیچیده ای می باشد. خون هم چنین منبع غنی از استرولهای کلسترول می باشد که به آسانی می توانند تبدیل به لیپیدهای نا پایدار هیدروکسید گردند (۷-۴). مالون دی الدئید یکی از عوامل مشخص کننده ای است که به طور غیر مستقیم وضعیت پراکسیداسیون لیپیدها را مشخص می کند. مالون دی الدئید قادر است ساختمان پروتئینها و لیپیدهای موجود در غشاء سلولی گلبولهای قرمز را در طی مراحل پراکسیداسیون لیپید تخریب و نهایتاً همولیز گلبولهای قرمز را باعث شود (۷-۵).

رادیکالهای آزاد باعث پراکسیداسیون لیپیدها و تحریک ماکرومولکول و ساختمان سلولی (اندوتلیوم و گلبولهای قرمز) موجودات زنده می شوند. میزان پراکسیداسیون لیپید بر اساس مالون دی الدئید (MDA) تولید شده تعیین می شود. مالون دی الدئید محصول اصلی تولید شده، از تخریب زنجیره های متابولیسمی می باشد که نهایتاً منجر به اکسیداسیون زنجیره های

در روزهای ذکر شده، کیسه های خون ذخیره مجددا در ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شد.

اندازه گیری هموگلوبین با روش سیانومت هموگلوبین و اندازه گیری فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز خون با استفاده از کیت های آزمایشگاهی RANDOX و با کمک دستگاه اسپکتروفتومتر (مدل JENWAY.6105 UV/VIS) اجرا شد (۱۸-۱۹). و محل اندازه گیری؛ آزمایشگاه مرکز تحقیقات بیوشیمی و تغذیه دانشکده پزشکی گرگان بود. گلبولهای قرمز با کمک میکروسکوپ و لام نئوبار شمارش شد. برای تجزیه و تحلیل داده های این مطالعه از آزمون آماری واریانس؛ و برای این منظور از نرم افزار SPSS-11.5 استفاده شد. ارزش P کمتر از ۰/۰۵ (P<0.05) معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته ها

در این مطالعه سطح پلاسمائی مالون دی الدیئید (MDA)، پتاسیم، فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز، فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز خون و شمارش گلبولهای قرمز تعیین شده است. سطح پلاسمائی مالون دی الدیئید، پتاسیم و فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز با افزایش مدت زمان ذخیره افزایش یافته است (P<0.05). از طرف دیگر بسته به مدت زمان ذخیره فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز و تعداد گلبولهای قرمز خون کاهش نشان داده است (P<0.05). تغییرات سطح پلاسمائی مالون دی الدیئید، پتاسیم، فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز، فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز خون و تعداد گلبولهای قرمز در روزهای اندازه گیری به این شرح می باشد: سطح پلاسمائی مالون دی الدیئید، پتاسیم و فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز به طور معنی داری در روزهای ۹ و ۵ افزایش یافت در حالی که فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز و تعداد گلبولهای قرمز خون به ترتیب در روزهای ۱۱، ۷ و ۲۹ کاهش نشان داده است. تغییر سطح پتاسیم در روزهای یاد شده (روزهای بعد از ۲۹)

مطالعه بررسی تغییرات سطح پلاسمائی پراکسیداسیون لیپید و فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز گلبول قرمز خونهای ذخیره، می باشد، تا تغییرات کمی خون-های ذخیره شده ای که برای استفاده بیماران به کار می رود و هم چنین مدت زمان مفید نگهداری ذخیره خون برای مقابله با تغییرات احتمالی بعضی از عوامل مهم موجود در آن تعیین گردد.

روش بررسی

روش نمونه گیری تصادفی ساده بود و این مطالعه بر روی ۱۰ داوطلب دهنده خون مراجعه کننده به سازمان انتقال خون گرگان اجرا شد. با معاینات پزشکی و آزمایش های تکمیلی شمارش گلبولهای قرمز، قند، اوره، کراتی نین، آسپارات آمینو ترانسفراز، آلانین آمینو ترانسفراز و لاکتات دهیدروژناز سرم کنترل سلامت دهندگان خون بررسی شد و در صورت طبیعی بودن معاینات پزشکی و آزمایشهای فوق، مطالعه در سال ۱۳۸۵ روی آنها آغاز شد. برای محلول ضد انعقاد در خونهای تهیه شده از CPDA-۱ استفاده شد. از هر ۱۰ داوطلب دهنده خون، یک واحد خون در کیسه های مخصوص ذخیره خون حاوی ضد انعقاد گرفته شد و در ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شد و در روزهای ۰، ۱، ۳، ۵، ۷، ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۱۹، ۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۹، ۳۱، ۳۳، ۳۵ یک بار نمونه گیری شد. هر بار بعد از تکان دادن آهسته کیسه خون و گرفتن مقدار لازم نمونه و شمارش گلبول قرمز نمونه خون با کمک دستگاه سانتریفوژ، پلاسما و گلبول قرمز از همدیگر جدا شد و پلاسما حاصل برای آزمایشهای پتاسیم و لاکتات دهیدروژناز به منظور تعیین میزان همولیز گلبول قرمز استفاده گردید. میزان مالون دی الدیئید پلاسما که نشان دهنده سطح پراکسیداسیون لیپیدی باشد (به صورت مالون دی الدیئید بیان می شود)، با استفاده از روش ساتوه (۱۷) تعیین شد. از گلبولهای جدا شده برای اندازه گیری فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز خون برای زمانهای ذکر شده استفاده شد. بعد از هر بار آزمایش (۱۷ بار برای نمونه از کیسه خون استفاده شد. حرارت تاثیری نداشت، چونکه خون سریعاً از کیسه خون در جلوی یخچال به داخل لوله آزمایش تخلیه می شد).

احتمالا به علت کاهش سرعت نشت پتاسیم از داخل گلبولهای قرمز به بیرون باشد. آنچه در اینجا اهمیت دارد، کاهش معنی دار پتاسیم در روز ۲۹ نسبت به روزهای قبل است (جدول ۱).

جدول ۱ سطح پلاسمائی مالون دی الدیئید (MDA) و پتاسیم؛ فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز؛ فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز گلبولهای قرمز خون و تعداد گلبولهای قرمز در خونهای ذخیره

ز مان (روز)	مالون دی الدیئید (نانومول در میلی لیتر)	سوپراکسید دیسموتاز (واحد در گرم هموگلوبین)	گلوکاتایون پراکسیداز (واحد در گرم هموگلوبین)	لاکتات دهیدروژناز (واحد در لیتر)	پتاسیم (میلی مول در لیتر)	گلبولهای قرمز (میلیون در میکرولیتر)
۰	۳,۶۹ ± ۰,۰۱۴	۱۲۳۶,۴۰ ± ۵,۳۱	۳۴,۱۵ ± ۱,۱۰	۳۸۲,۰ ± ۰,۸۲	۴,۲۰ ± ۰,۰۰۸	۴,۹۹ ± ۰,۰۱۴
۱	۳,۶۹ ± ۰,۰۱۱	۱۲۳۴,۰ ± ۵,۷۳	۳۳,۸۵ ± ۱,۰۲	۳۸۲,۰ ± ۰,۸۱	۴,۲۱ ± ۰,۰۱۴	۴,۹۸ ± ۰,۰۱۰
۳	۳,۷۱ ± ۰,۰۱۹	۱۲۳۳,۸۰ ± ۵,۴۷	۳۲,۹۳ ± ۱,۲۴	۳۸۲,۷۰ ± ۰,۸۲	۴,۲۲ ± ۰,۰۱۵	۴,۹۱ ± ۰,۰۰۶
۵	۳,۷۲ ± ۰,۰۱۱	۱۲۳۱,۸۰ ± ۷,۹۶	۳۲,۵۹ ± ۱,۴۲	*۵۱۶,۱۰ ± ۲,۵۱	*۵,۲۱ ± ۰,۰۱۴	۴,۹۰ ± ۰,۰۴۰
۷	۳,۷۲ ± ۰,۰۱۲	۱۲۳۱,۵۰ ± ۶,۲۹	* ۲۷,۲۵ ± ۱,۸۳	۵۶۴,۲۰ ± ۵,۹۲	۶,۹۳ ± ۰,۰۱۹	۴,۸۷ ± ۰,۰۴۰
۹	*۵,۴۶ ± ۰,۱۴۱	۱۲۳۱,۰ ± ۳,۱۶	۲۶,۸۴ ± ۰,۶۴	۵۹۷,۰ ± ۲,۰۱	۷,۱۹ ± ۰,۱۰	۴,۸۷ ± ۰,۰۴۰
۱۱	۵,۵۹ ± ۰,۰۱۷	*۸۵۶ ± ۳۶,۲۰	۲۶,۵۶ ± ۰,۷۸	۶۰۸,۵۰ ± ۴,۶۲	۷,۹۴ ± ۰,۰۱	۴,۸۸ ± ۰,۰۳۰
۱۳	۵,۶۷ ± ۰,۰۱۳	۸۵۱,۳۰ ± ۳۲,۶۰	۲۶,۰۸ ± ۰,۹۴	۶۲۱,۱۰ ± ۷,۳۵	۸,۲۷ ± ۰,۰۲	۴,۸۳ ± ۰,۰۴۰
۱۵	۵,۷۰ ± ۰,۰۱۲	۸۴۶,۵۰ ± ۳۲,۳۳	۲۵,۸۴ ± ۰,۶۹	۶۲۹,۱۰ ± ۸,۰۸	۹,۱۸ ± ۰,۰۳	۴,۸۱ ± ۰,۰۴۰
۱۷	۵,۹۲ ± ۰,۰۰۹	۸۴۶,۴۰ ± ۳۱,۳۲	۲۵,۸۰ ± ۰,۵۷	۶۳۵,۰ ± ۷,۳۰	۹,۵۵ ± ۰,۰۷	۴,۷۶ ± ۰,۰۳۰
۱۹	۶,۰۳ ± ۰,۰۱۰	۸۳۳,۷۰ ± ۱۸,۸۹	۲۵,۷۱ ± ۰,۵۳	۶۴۸,۸۰ ± ۲,۷۴	۱۰,۱۳ ± ۰,۰۴	۴,۷۴ ± ۰,۰۱۰
۲۱	۶,۷۴ ± ۰,۰۰۱	۸۲۹,۹۰ ± ۲۹,۷۴	۲۵,۴۸ ± ۰,۵۱	۶۵۹,۸۰ ± ۳,۸۲	۱۱,۹۷ ± ۰,۰۰۶	۴,۷۳ ± ۰,۰۳۰
۲۳	۶,۸۰ ± ۰,۰۰۴	۸۲۹,۲۰ ± ۲۱,۳۸	۲۵,۳۵ ± ۰,۴۸	۶۶۸,۱۰ ± ۶,۳۶	۱۲,۱۷ ± ۰,۰۱۳	۴,۷۰ ± ۰,۰۴۰
۲۵	۶,۸۴ ± ۰,۰۰۵	۸۲۸,۳۰ ± ۲۹,۰۳	۲۵,۱۳ ± ۰,۴۲	۶۷۷,۲۰ ± ۶,۷۱	۱۴,۱۴ ± ۰,۰۱۰	۴,۶۷ ± ۰,۰۱۰
۲۷	۶,۹۰ ± ۰,۰۰۴	۸۲۵,۴۰ ± ۲۹,۲۰	۲۴,۸۰ ± ۰,۴۲	۶۹۵,۹۲ ± ۴,۶۴	۱۵,۰۹ ± ۰,۰۰۸	۴,۱۲ ± ۰,۰۱۰
۲۹	۶,۹۳ ± ۰,۰۰۴	۸۲۲,۹۰ ± ۱۱,۱۴	۲۴,۶۵ ± ۰,۳۸	۶۹۹,۹۳ ± ۱,۳۸	۱۷,۳۳ ± ۰,۰۱۵	*۳,۸۰ ± ۰,۰۰۴۰
۳۱	۶,۹۶ ± ۰,۰۰۶	۸۱۷,۳۰ ± ۹,۹۵	۲۴,۴۷ ± ۰,۳۷	۷۳۰,۸۳ ± ۴,۱۰	۱۸,۳۷ ± ۰,۰۲۷	۳,۷۶ ± ۰,۰۳۰
۳۳	۷,۰ ± ۰,۰۱۰	۸۱۵,۵۰ ± ۱۳,۷۹	۲۴,۳۱ ± ۰,۴۰	۷۴۸,۲۰ ± ۷,۷۴	۱۹,۷۹ ± ۰,۰۳۱	۳,۶۸ ± ۰,۰۳۰
۳۵	۷,۱۰ ± ۰,۰۱۳	۸۱۱,۹۰ ± ۰,۰۰۵	۲۴,۱۹ ± ۰,۳۱	۷۷۴,۴۰ ± ۱۰,۱۸	۲۰,۷۸ ± ۰,۰۵۰	۳,۶۰ ± ۰,۰۳۰

در مطالعه دیگری میزان مالون دی الئید تا هفته سوم ذخیره سازی خون کاهش یافته و بعد غلظت آن با سرعت بالائی افزایش یافته است. این گروه در بررسی خود نشان دادند، خونهایی که مدت ذخیره آنها از ۲۱ روز بیشتر نباشد، بهترین نتیجه را در انتقال خون دارند (۲۳). محققین دیگری در مطالعه خود نشان دادند که میزان فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان- گلوتاتیون پراکسیداز و سوپر اکسیددیسموتاز در طی زمان ذخیره خون به ترتیب ۳۰ درصد و ۱۰ درصد کاهش داشته است. این محققین به این نتیجه رسیدند که تا ۱۲ روز می توان به وضعیت طبیعی خونهای ذخیره اطمینان داشت (۲۴). در مطالعه ای دیگر، میزان اسید تیوباریتوریک، که ماده دیگری برای اندازه گیری میزان پراکسیداسیون لیپید می باشد، در روزهای ۰، ۱، ۳، ۵، ۷، ۱۰، ۱۴، ۲۱، ۲۹ و ۳۵ مشخص شد. و نتایج آن نشان داد که میزان اسید تیوباریتوریک، لاکتات دهیدروژناز و پتاسیم در روزهای ذخیره ۳، ۷ و ۵ به ترتیب به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافته و فعالیت آنتی اکسیدانی کل و میزان گلبولهای قرمز به ترتیب در روزهای ۱۴ و ۲۸ کاهش داشته است (۲۵). نتایج مطالعه حاضر با یافته های محققین که نشان دادند در طی مدت ذخیره خون میزان مالون دی الئید و سیستم آنتی اکسیدانی گلبولهای قرمز به ترتیب افزایش و کاهش می یابند، هماهنگی داشته است (۲۵ و ۲۲). از طرف دیگر نتایج این مطالعه با یافته های سایر محققین هماهنگی نداشته است (۲۳ و ۲۰). نتایج مطالعه حاضر نشان داد که ۷ الی ۱۱ روز می تواند محدوده قابل اطمینانی برای ذخیره خونی باشد. دلیل این پدیده احتمالاً نقش آنزیمهای آنتی اکسیدانی موجود در گلبولهای قرمز خون در دفع رادیکالهای آزاد می باشد که دائماً در نتیجه عمل اتواکسیداسیون از هموگلوبین تولید می شود. از آنجایی که غشاء سلولی حاوی سیستم تولیدکننده رادیکالهای آزاد است و از اسیدهای چرب غیر اشباع تشکیل شده است، با وجود چنین اسیدهای چرب می تواند آسیب زیادی از این رادیکالهای آزاد را متحمل شود. محققین زیادی معتقدند که تغییرات لیپیدهای غشاء، نقش کلیدی را در تخریب غشاء گلبولهای قرمز در طی جریان ذخیره خون به عهده

نتایج این مطالعه نشان می دهد که سطح پلاسمائی مالون دی الئید، پتاسیم و فعالیت آنزیم لاکتات دهیدروژناز با افزایش زمان ذخیره سازی نمونه های خونی افزایش یافته است. در حالی که فعالیت آنزیمهای سوپراکسید دیسموتاز و گلوتاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز و میزان گلبولهای قرمز کاهش نشان داده است. تغییرات مالون دی الئید، سوپراکسید دیسموتاز و گلوتاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز، پتاسیم، لاکتات دهیدروژناز و میزان گلبولهای قرمز در روزهای مختلف اندازه گیری عبارتند از: مالون دی الئید، پتاسیم و لاکتات دهیدروژناز به ترتیب به طور قابل ملاحظه ای در روزهای ۹ و ۵ و ۵ افزایش یافته، ولی سوپراکسید دیسموتاز، گلوتاتیون پراکسیداز گلبولهای قرمز و میزان گلبولهای قرمز به ترتیب به طور قابل ملاحظه ای در روزهای ۱۱ و ۷ و ۲۹ بجه کاهش داشته است. یکی از مهمترین مشخصه های مثبت مطالعه حاضر با سایر مطالعاتی که قبلاً اجرا شده است؛ آزمایش در روزهای مختلف (تعداد روزهای بیشتر با فواصل نزدیک به هم) ذخیره خونی می باشد. بعضی مطالعات حاکی از آن است که پراکسیداسیون لیپید در خونهای ذخیره افزایش می یابد (۲۱-۲۰ و ۵). بعضی از محققین در مطالعات خود به این نتیجه رسیده اند که در خونهای ذخیره تغییراتی در پراکسیداسیون لیپید و آنتی اکسیدانها صورت می گیرد؛ ولی نتایج این مطالعات ضد و نقیض می باشد (۲۴-۲۰). اسلان و همکاران در مطالعه خود نشان داده اند که میزان مالون دی الئید در طی زمان ذخیره خون در روزهای سوم تا نوزدهم به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافته است، ولی بعد از آن میزان مالون دی الئید تغییری نکرده است. فعالیت آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز بعد از روز نهم و سوپراکسید دیسموتاز بعد از روز سیزدهم ذخیره به طور قابل ملاحظه ای کاهش یافته است (۲۰). مطالعه ای دیگر در این زمینه حاکی از آن است که با افزایش پراکسیداسیون لیپید و کاهش آنزیمهای آنتی اکسیدان در طی ذخیره نمونه های خونی سیستم آنتی اکسیدانی اریتروسیت ها از بین می رود (۲۲).

بنابراین پیشنهاد می شود، قبل از هر انتقال خونی، میزان عوامل فوق اندازه گیری شود. به نظر می رسد تجویز آنتی اکسیدانها و ویتامینها به اهداء کنندگان خون، قبل از اهدای خون، کیفیت خون را از منظر رادیکالهای آزاد که نقش تخریبی گلبولهای قرمز خون را به عهده دارند، بهبود می بخشد (۲۷). علاوه بر این تجویز آنتی اکسیدانها و ویتامینها به اهداکنندگان خون قبل از اهدای آن، موجب می شود که خون آنها برای تعویض خون نوزادان و بیماران که تحت نظر و مراقبت می باشند، نیز مفید باشد (۲۸).

دارند (۲۶). دلیل احتمالی میزان بالای رادیکالهای آزاد در خون-های ذخیره، تولید زیاد رادیکالهای اکسیژن در طی جریان ذخیره سازی خون است که نتیجه پروسه پراکسیداسیون لیپیدها و کاهش سیستم دفاعی آنتی اکسیدان می باشد. نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که میزان بالای مالون دی الدئید و کاهش سوپر اکسیددسموتاز و گلوتاتیون پراکسیداز در خونهای ذخیره، احتمالاً از عوامل شروع کننده همولیز خونهای ذخیره می باشد؛

References

- Misra H.P. and Pridovich A.L. *The generation of superoxide radical during the autoxidation of hemoglobin.* J Biol Chem. 1972; 247(21), 6960-6962.
- Hebbel R.P., Eaton J W., Blasingan N and Steinberg M.H. *Spontaneous oxygen radical generation by sickle erythrocytes.* J Clin Invest; 1982; 70, 1253-1259.
- Hochstein P., Jain S.K. *Association of lipid peroxidation and polymerization of membrane proteins with erythrocyte aging.* Fed Proc. 1981; 40(2), 183-188.
- Knight, J.A, Voorhees, R.P, Martin, L. *The effect of metal chelators on lipid peroxidation in stored erythrocytes.* Ann Clin Lab Sci, 1991; 22, 207-213.
- Knight, J.A, Voorhees, R.P, Martin, L, Anstall, H. *Lipid peroxidation in stored red cells.* Transfusion 1992; 32(4):354-7.
- Chiu D., Kuypers F., Luben B. *Lipid peroxidation in human red cells.* Semin Hematol. 1989; 26(4):257-76.
- Jain SK. *Evidence for membrane lipid peroxidation during the in vivo aging of human erythrocytes.* Biochim Biophys Acta. 1988 ; 22:937(2):205-10.
- Boaz M, Matas Z, Biro A, Katzir Z, Green M, Fainaru M, Smetana S. *Comparison of hemostatic factors and serum malondialdehyde as predictive factors for cardiovascular disease in hemodialysis patients.* Am J Kidney Dis. 1999; 34(3):438-44.
- Fiorillo C, Oliviero C, Rizzuti G, Nediani C, Pacini A, Nassi P. *Oxidative stress and antioxidant defences in renal patients receiving regular hemodialysis.* Clin Chem Lab Med. 1998; 36,149-153.
- Kohen R., Chevion S., Scharz R., Berry E.M. *Evaluation of the total low molecular weight antioxidant activity of plasma in health and diseases: A new approach.* cell pharmacol. 1996; 3, 355-359.
- Gibson, J.G, Evans, R.D., Aus, J.C, Sack, T, Peacock, W.C. *The post-transfusion survival of preserved human erythrocytes stored blood, or in resuspension, after removal of plasma, by means of two isotopes of radioactive iron.* J Clin Invest. 1947; 26(4):715-38.
- Ross, J.F, Finch, C.A, Peacock, W.E, Sammons, M.C. *The in vitropreservation and post-transfusion survival of stored blood.* J Clin Invest. 1947; 26(4):687-703.
- Orlina , A.R, Josephson, A.M. *Comparative viability of blood stored in ACD and CPD.* Transfusion. 1969; 9(2):62-9.
- Lewin G, Popov I. *The antioxidant system of the organism. Theoretical basis and practical consequences.* Med Hypotheses. 1994; 42(4):269-75.
- Niki E., Yamoto Y., Takahashi M., Yamoto K., Yamoto YU., Komuro E., Miki M., Yashuda H., Mino M. *Free radical-mediated damage of blood and its inhibition by antioxidants.* J Nutr Sci Vitaminol (Tokyo). 1988; 34(5):507-12.
- Yamagchi T., Uchimura K., Kurokova Y., Hamada M.m Inoue K., Shibuya N. *Selenium concentration and glutathione peroxidase activity in plasma and erythrocytes from human blood.* J Clin Biochem Natur. 1992; 12, 41-50.
- Satoh K. *Serum lipid peroxide in cerebrovascular disorders determined by a new colorimetric method.* Clin Chim Acta. 1978; 15;90(1):37-43.
- Woolliams JA., Wiener G., Anderson PH., McMurray CH. *Variation in the activities of glutathione peroxidase and superoxide dismutase and in the concentration of copper in the blood in various breed crosses of sheep.* Res Vet Sci. 1983; 34(3):253-6.
- Paglia D.E. and Valentine W.N. *Studies on the quantitative and qualitative characterization of erythrocyte glutathione peroxidase.* J Lab Clin Med. 1967; 70(1):158-69.
- Aslan R, Sekeroğlu MR, Tarakçioğlu M, Köylü H. *Investigation of malondialdehyde formation and antioxidant enzyme activity in stored blood.* Haematologia (Budap). 1997; 28(4):233-7.
- Racek J, Herynkova R, Holecek V, Jerabek Z, Slama V. *Influence of antioxidants on the quality of stored blood.* Vox Sang. 1997; 72(1):16-9.

- 22) Korgun DK, Bilmen S, Yesilkaya A. *Alterations in the erythrocyte antioxidant system of blood stored in blood bags*. Res Commun Mol Pathol Pharmacol. 2001; 109(5-6):357-63.
- 23) Lippa S, Forni F, Candido A, Aureli V, Mango G. *Oxidative stress of red blood cells stored for transfusion use*. Folia Haematol Int Mag Klin Morphol Blutforsch. 1990; 117(1):105-110.
- 24) Józwiak M, Józwiak M, Józwiak M, Szczypka M, Gajewska J, Laskowska-Klita T. *Antioxidant defence of red blood cells and plasma in stored human blood*. Clin Chim Acta. 1997; 267(2):129-42.
- 25) Gultekin, F, Akdogan, M, Altuntas, I, Delibas, N, Kaptanagasi, M. *Changes in erythrocyte lipid peroxidation and antioxidant potential during storage of blood and protective effect of melatonin*. Turkish Journal of Biochemistry; 2000; 25(3), 83-91.
- 26) Chiu, D, Lubin, B, Shohet, S.B. *Peroxidative reactions in red cell biology* (vol 5). (Derleyen: Pryor, W.) Academic, San Diego. 1982; 115-160,
- 27) Chiu, D.T.Y, Claster, S. *Measurement of red cell membrane oxidation and the generation of oxidative intermediates*. Red Cell Membrane. (Derleyen: Shohet, S.B, Mohandes, N.) Churchill, Livingston. 1988; 203-236,.
- 28) Maeda H., Yoshida H., Nakahari T., Imai Y. , Tamai H. *Effect of alpha-tocopherol on oxidative hemolysis, as evaluated by impedance measurements*. J Nutr Sci Vitaminol .1992; 28, 1-14.
- 29) lindeman JHN, Lentjes EGWM., Houdkamp E., Zoeren-Grobbe D., Schrijver J., Berger HM. *Effect of and exchanges transfusion on plasma antioxidants in the newborns*. Pediatrics. 1992; 90, 200-203.